

τὴν χώραν, ἐκείνην ἦτο δυνατόν νὰ συμβῆ τι τερατώδες τοιοῦτον, μόνον ἐκεῖ ἐνθα τύραννοι εἶναι οἱ Ρῶσοι καὶ δούλοι δυστυχέστατοι οἱ Πολωνοί! Ἐν Βαρσοβία ὁ διοικητὴς στρατηγὸς Γούρκος ἀπηγόρευσεν αὐστηρῶς τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἰσικίας ἐράνους!

Α. Γ. Η.

Ο ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

(ΒΙΒΛΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σοφία, 25 Ἰουλίου.

Πῶς σχηματίζεται ἡ Βουλγαρία; Ἰδοὺ ζήτημα, ὅπερ ἀναντιρρήτως πολὺ θὰ κέκτηται ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς ἀναγνώστας τοῦ χαρίεντος «Μὴ Χάνεσαι». Εὐαρέστως σπεύδω εἰς διαφώτισίν των.

Ρῶσοι ἴδρυσαν τὴν Βουλγαρίαν καὶ Ρῶσι ζητοῦν νὰ τὴν διαμορφώσουν ἀποβλέποντες εἰς τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῆς πρὸς ἐπιτυχίαν σκοποῦ, ὅστις, — μεθ' ὅλας τὰς διπλωματικὰς διαψεύσεις — τὰ γεγονότα διαπιστοῦν ὅτι εἶνε ἡ πατροπαράδοτος τῶν Ρώσων πολιτευομένων πολιτικὴ. Ζητοῦσι νὰ διαμορφώσουν πολεμικὸν λαόν, ὅστις νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρωτοπορεία διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ οὐρανοῦ τοῦ Μεγάλου Πέτρου. Ὅταν σχεδιάζονται σιδηρόδρομοι, ὅταν ἐκγυμνάζεται ὁ στρατός, εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέπουσιν ἢ εἰς τὸν τελικὸν ἐκείνον σκοπὸν των.

Ὁ Βουλγαρικὸς στρατός καταρτίζεται καθ' ἐκάστην καλύτερον. Ἀποτελούμενος ἐξ εἴκοσι καὶ ἑννέα χιλιάδων ἀνδρῶν εὐρίσκεται εἰς δεξιὰς χεῖρας, βαθμηδὸν καθιστώσας αὐτὸν ἕνα τῶν πρώτων τῆς Εὐρώπης. Ὅταν λέγω ἐκ τῶν πρώτων, οὐδεμίαν ἐκφράζομαι ὑπερβολήν, — διότι ἀναγράφω ἀπλῶς τὴν ἐκτίμησιν ξένων ἀξιωματικῶν, παρευρεθέντων εἰς τὰ ἐκάστοτε γιγνόμενα ἐτήσια μεγάλα γυμνάσια. Ἐφέτος τὰ γυμνάσια

ταῦτα θέλουσι λάβει χώραν εἰς τὰ περίξ τῆς Σοφίας, ἐν ἧ βαθμιαίως συγκεντροῦται ὁ στρατός. Καθ' ἐκάστην προσέρχονται δροῦζίται — ὅπως καλοῦνται τὰ τάγματα ἐδῶ. Περὶ τῆς Σοφίας ὑπάρχει εὐρεία πεδιάς παρέχουσα ὅλον τὸν ἀπαιτούμενον χώρον διὰ τὰ περιπλοκώτερα τῶν γυμνασίων. Τὰ γυμνάσια ταῦτα θέλουσι παραταθῆ καθ' ὅλον τὸν Αὐγουστον καὶ θέλει μετὰ τρεῖς αὐτῶν καὶ αὐτὴ ἡ ἐθνοφυλακὴ.

Ἐν μόνον ἔχουσιν εἰπεῖν κατὰ τοῦ στρατοῦ οἱ Βούλγαροι, — ἀλλὰ τοῦτο τὸ παράπονον εἶνε γενικόν. Τὰ τέκνα των δὲν προάγονται ὡς θὰ ἐπεθύμουν. Οἱ βέλτεροι Βούλγαροι ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ ἀποστέλλονται εἰς τὸν Καύκασον, λόγῳ μὲν ὅπως κάλλιον ἐξασκηθῶσιν, ἔργῳ δὲ ὅπως ἐπιτρέπεται οὕτως εἰς τοὺς Ρώσους ἀξιωματικούς νὰ κατέχωσι πάντοτε τὰς ὑπερτέρας ἐν τῷ στρατῷ θέσεις. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον μεγαλύνεται καὶ στερεοῦται ἡ ἐπιρροὴ τῆς Ρωσίας ἐπὶ τῶν δυνάμεων, ἃς διατίθησιν ἡ μικρὰ Βουλγαρία. Ἄλλ' οὐτ' ἐδῶ σταματᾷ ἡ ἐπιρροὴ αὕτη. Παρατείνεται μέχρι τῆς ἐν τῇ ρωσικῇ γλώσσῃ διδασκαλίας πάντων τῶν μαθημάτων τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς. Ἐν Βουλγαρίᾳ οἱ Βούλγαροι μορφοῦνται εἰς Ρώσους.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἐξασκεῖται καὶ δι' ἄλλων μέσων, διότι παντοιοτρόπως ἐπιδιώκεται νὰ καταστῶσιν οἱ Ρῶσοι ἀναπόφευκτοι εἰς τὴν μικρὰν ταύτην ἡγεμονίαν. Ὅπως κατορθωθῆ τὸ τοιοῦτον πρέπει νὰ ἐλλείψωσιν αἱ ἐγχώριοι ἱκανότητες. Πρέπει βαθμηδὸν νὰ διαγραφῶσι τῆς πιθανότητος τοῦ ἐπανελθεῖν εἰς τὰ πράγματα πάντες οἱ Βούλγαροι πολιτευόμενοι οἱ ἐπιδεικνύοντες οἰαδήποτε προσόντα. Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ρωσικῆς διοικήσεως αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ σκοπὸς τῆς. Βαθμιαίως ἀπεμάκρυνε τοὺς πάντας, δὲν βλέπει τις ἐπανερχομένους πρῶτον ὑπουργοὺς ἐν τινι μέτρῳ καλῶς ἐκπληρώσαντας τὸ καθήκον των, ἀλλὰ διηνεκῶς νέα πρόσωπα, καὶ τοὺς Ρώσους μόνους διαμένοντας σταθερῶς ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πραγμάτων. Πόσοι καὶ ποῖοι δὲν πληροῦσι τὸν μακρὸν τοῦ-

ἀλλήλας κρύφα περισυνελλέγοντο, ἐκάστης διαφυλαττούσης τὰς ἰδίας σκέψεις· δὲν ὑπῆρχε πλέον τὸ εὐκοινώνητον, οὐδὲ ἡ διάχυσις δύο καρδιῶν παλλουσῶν. Ἐνόμιζε τις ὅτι ἡ οἰκειότης αὐτῶν, ἡ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη των εἶχον διὰ πάντοτε ἐκλείψει.

Τὴν ἐπιούσαν ὁ βαρόνος δὲν ἐφάνη κατὰ τὴν ὥραν τοῦ προγεύματος· ἐπανῆλθε βραδύτερον τὴν νύκτα· ἐν τούτοις ἐγεγερθεὶς ἑνωρὶς ἀνεχώρησεν, ἵνα ἀκολουθήσῃ ἄλλην διεύθυνσιν ἐν χώρᾳ, ἣν δὲν ἐγνώριζεν ἀκόμη καὶ τὴν ὁποῖαν εὕρισκεν μαγευτικὴν, ὡς εἶπεν εἶπει εἰς τὴν θαλαμηπόλον τῆς βαρόνης, ἣτις δὲν ἔλειψε νὰ ἀνακοινώσῃ τοὺς λόγους τῆς εἰς τὴν κυρίαν τῆς.

Αἱ ἀπουσίαι αὗται τοῦ συζύγου τῆς δὲν ἐφαίνοντο εἰς αὐτὴν φυσικαί. Ἡ κυρία Δεσιμαίζ ἦν σύννομος καὶ ἀνήσυχος. Κατὰ πᾶσαν στιγμὴν διηρώτα ἑαυτήν.

— Τί μελετᾷ;

Ἐν τούτοις καὶ χωρὶς ἀκόμη νὰ ἑμιλήσῃ περὶ τοῦ σχεδίου αὐτῆς εἰς τὴν Ἐρριέττην, προπαρασκευάζεται, ἵνα δυνηθῆ ν' ἀναχωρήσῃ ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον. Μὴ δυνάμενη νὰ γνωρίζῃ ἐὰν ἡ ἀπουσία αὐτῆς θὰ διήρκει πολὺ ἐδιδεν ὁδηγίας καὶ διαταγὰς ἀναλόγους. Οὕτω εἶχε δὲ προειδοποιήσει τοὺς ἐκμισθωτὰς αὐτῆς καὶ τὸν γενικὸν ἐπιστάτην τῆς ὅτι ἀνέμενεν αὐτοὺς τὴν ἐπιούσαν μετὰ μεσημβρίαν τὴν τρίτην ἕως τὴν τετάρτην ὥραν.

Ὁ γενικὸς ἐπιστάτης ἦλθε πρῶτος. Ὅτε δὲ ἀνηγγέλθη,

ἡ Ἐρριέττη, ἣτις εὕρισκετο πλησίον τῆς μητρὸς τῆς, ἡγήθη ἀμέσως, ὅπως ἀποσυρθῆ.

— Εἶναι πολὺ ζέστη καὶ ἥλιος, τῆ εἶπεν ἡ βαρόνη, δὲν σὲ συμβουλεύω νὰ καταβῆς εἰς τὸν κήπον· ἀνάβα μᾶλλον εἰς τὸ δωμάτιόν σου, ὅπου θὰ ἔλθω καὶ ἐγὼ μετὰ μίαν ὥραν· ἔχω τι νὰ σοὶ εἶπω.

Ἡ Ἐρριέττη ἀνῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐνόμισεν ὅτι εἶχεν ἀνάγκην ἀέρος, καὶ ἐπειδὴ ἡ μήτηρ αὐτῆς ἐμελλε νὰ ἐνασχοληθῆ ἐπὶ μίαν ὥραν, ἐσκέφθη ὅτι εἶχε τὸν καιρὸν νὰ κάμῃ περίπατον ἐν τῷ λειμῶνι καὶ νὰ ἐπανέλθῃ πρὶν ἢ ἡ βαρόνη ἀπολύσῃ τοὺς ἐπισκεφθέντας αὐτήν. Ἐπιθέσασα πῖλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κατήλθε καὶ διηυθύνθη εἰς τὸν λειμῶνα. Βίσηλθεν εἰς τὴν μεγάλην ζυγίαν, ὅπου ὁ Λυκογιάννης δις εἶχε ἐμφανισθῆ, καὶ ἣτις, καί τοι σχεδὸν δὲν ἐφοιτᾶτο πλέον, ἦν καλῶς διατετηρημένη. Ἡ Ἐρριέττη ἀναπολήσασα τὰς ἀρχαίας ἀναμνήσεις τῆς ἠσθάνετο ἑαυτὴν ὀδυνηρῶς διατεθειμένην καὶ ἤθελε νὰ κλαύσῃ, ἀλλ' ἔζηλθεν ἀποτόμως ἀφοῦ ἔξέβαλε μακρὸν ἀναστεναγμὸν, καὶ διηυθύνθη εἰς δενδροστοιχίαν σκιδῶν.

Ἀμέσως ὁ βαρόνος εὐρέθη ἕπεναντι αὐτῆς. Προδήλως κερυμμένος εἰς μέρος τι παρεφύλαττεν αὐτὴν ἀπὸ πρῶτας.

τον κατάλογον; Καί αὖθις ψιθυρίζεται μεταβολή ἐν τῷ ὑπουργείῳ. Ἀλλὰ ποία τις μεταβολή; Ἐμμένουσιν ἀκλόνητοι κατὰ τὴν συνθήκην οἱ Ρῶσοι στρατηγοὶ κκ. Σοβολόφ καὶ Κόουδλαρ καὶ μεταλλάσσονται οἱ συνάδελφοὶ τῶν μόνου. Ἐἶνε περίεργος τρόπος τοῦ πολιτεύεσθαι οὗτος. Ὁ πρωθυπουργὸς κατὰ τῆς πλέον νὰ μὴ ᾖ ὑπεύθυνος· τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἀποβαίνει ὀφρῖκιον διὰ βίου· καὶ μόνου οἱ Βούλγαροι, ὅταν μὴ σχηματίσωσιν ἀκριβῶς ὀρθὴν γωνίαν οἱ πόδες τῶν, ὅταν χαιρετώσιν τὸν πρωθυπουργόν, πρέπει ν' ἀπέρχονται.

Ποῖον ἔσται τὸ μέλλον τῆς πολιτικῆς ταύτης δὲν εἶνε δυσχερὲς νὰ μαντεύσῃ τις. Αὐτὸς ὁ ἡγεμὼν ἀπέβη ὑποχειρῖος τῶν στρατηγῶν καὶ ἡ ἡγεμονία ὅλη μικρὸν κατὰ μικρὸν προχειρίζεται εἰς ρωσικὴν ἐπαρχίαν. Ἐπέρχεται φυσικῶς τὸ ἐρώτημα ἐὰν μὴ ὑπάρχωσι πατριῶται Βούλγαροι καὶ λαὸς δυνάμενος νὰ ἐπηρεασθῇ ἂν εὐαρέστως τὰ τοιαῦτα στοιχεῖα ἀποδέχωνται τὴν ἐπικειμένην ταύτην μεταβολήν. Δὲν δύναμαι νὰ τοῖς ἀπαδῶσω ὅλως τὸ ἄδικον τοῦτο. Ἐθνικὴ τις ἰδέα ὑπάρχει καὶ ὁπωσὺν παρὰ τῆ νεολαία μορφοῦται. Βαρῶς ὅλοι φέρουσι τὴν προοικονοζομένην ἐπιτυχίαν τῶν ρωσικῶν σχεδίων. Ὑπάρχουσι πολλοὶ αἰσθανόμενοι τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀνεξαρτήτου ἐθνικῆς ὑπάρξεως καὶ κατὰ τῶν πολλῶν τούτων ἐπεξέρχεται κυρίως ἡ ρωσικὴ πολιτεία. Ὁ μὲν στενάζει ἐν Βράττζῃ· ὁ δὲ ἐκδίδει βιβλία πρὸς συντήρησίν του· καὶ τρίτος μόλις ἀποζῆ ἀπὸ τῶν πενιχρῶν πόρων τοῦ νομικοῦ ἐπαγγέλματός του.

Πρόσπερος

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΕΥΤΑΞΙΟΥ-ΚΥΡΙΑΖΗ

Ὁ κ. Ἀθανάσιος Εὐταξίας, ὁ σθεναρὸς ἐργάτης τῆς Μακεδονικῆς κινήσεως, ὁ ἐν Γερμανίᾳ προκινδυνεύσας νεα-

νίας ἔτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τῆς πατρίδος, ὁ φρονηματίας καὶ φιλόπατρις δημοσιογράφος, ὁ ἐν Μακεδονίᾳ ὑπερασπιστὴς τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν, καὶ ὁ τὰς θετικώτερας πάντοτε ἐξενεγκῶν κρίσεις περὶ τῆς σωτηρίας τῆς Ἑλληνικῆς ἐκείνης γῆς προεκλήθη ἀγενέστατα καὶ ὑβριστικώτατα ὑπὸ τοῦ ἥμιστα πλατωνικοῦ πανηγυριστοῦ τῶν ὁμογενῶν κ. Ξεσοφῶντος Κυριαζῆ, τρωθεὶς ἐν αὐτῷ τῷ οἰκογενειακῷ φίλτρῳ. Τοιοῦτος παλαιστῆς, ἐν τόπῳ ὅπου ἡ οἰκογένεια λατρεύεται καὶ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐνθεώτερον, ὑπετίθετο ὅτε θὰ εἶχε τὴν γενναιότητα νὰ βαπτίσῃ εἰς αἷμα τὰ βέλη του. Διότι οὕτω μόνον τοιαῦτα βέλη ἐκπλύνονται. Ἐν τούτοις ὅταν εἶδεν ἐνώπιόν του τοὺς μάρτυρας τοῦ κ. Εὐταξίου, περιεχαράκωθη ἀκριβῶς ὅπισθεν τοῦ ὀχυρώματος ἐκείνου, ὅπερ αὐτὸς προσέβαλε, προφασισθεὶς τὸν οἰκογενειάρχην. Ἐὰν δὲν διαξίφιζονται οἰκογενειάρχαι, ἀλλ' οὔτε προσβάλλουσιν οἰκογενεῖας.

Ὁ κύριος Εὐταξίας ὅθεν ἱκανοποιήθη πληρέστατα καὶ εἶνε δικαίου ὅλη ἡ ὑπερηφάνεια μεθ' ἧς γράφει τὴν κατωτέρω δήλωσίν του καὶ εἶνε δικαιότερα ἢ ἀγανάκτησις μεθ' ἧς γράφει περὶ τοῦ ἀντιπάλου του.

Ἡ οἰκογένεια τῶν Εὐταξία, ἀπὸ τοῦ προσηνεστάτου καὶ ἐναρετωτάτου, τύπου ἀληθοῦς ἱερέως, πατὴρς μέχρι τῶν γενναίων αὐτοῦ τέκνων, εἶνε προσφιλεστάτη ἐν Ἀθήναις, ἀπολαύουσα πλήρων τῶν τιμῶν, αἱ δὲ ὕβρεις τοῦ κ. Κυριαζῆ οὐδὲν ἄλλο ἢ συντελοῦν εἰς τὴν ἐμπέδωσιν καὶ τὴν ἐπίρρωσιν τῆς ὑπολήψεως αὐτῆς.

Ἴδου ἡ δήλωσις τοῦ κ. Εὐταξίου :

Ὁ διδάκτωρ τῶν νομικῶν Ξεσοφῶν Κυριαζῆς, ἐξήνεγκεν ἐν τινὶ λιβέλλῳ αὐτοῦ, καταχωρισθέντι ἐν τῷ ἀριθ. 209 τῆς α' Ἐφημερίδος) πολλὰς καὶ βαρείας κατ' ἐμοῦ τε καὶ τῆς οἰκογενεῖας μου ὕβρεις. Χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὸ νῦν ἔργον τοῦ ἀνθρώπου, ὅπερ βεβαίως αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ θὰ ἤγειρεν ἐν ἐμοὶ δικαίους ἐνδοκισμούς, ἐὰν ἔπρεπε καθόλου νὰ κρίνω αὐτὸν ἄξιον οἰασδήποτε προσοχῆς, μόνον δὲ τὸ ἀκαδημαϊκὸν

II'

ΑΠΑΓΩΓΗ

Ἐπὶ τῇ θύρᾳ τοῦ πατρὸς τῆς ἡ Ἐρριέττη ἐξέβαλε κραυγὴν ἐκπλήξεως.

Ὁ βαρόνος ἐπλησίασε μειδιῶν· ἀλλ' ἐὰν ἡ νεάνις ὀλίγον ἐφίστα τὴν προσοχὴν τῆς θὰ ἠδύνατο νὰ παρατηρήσῃ ὅτι κατείχετο ὑπὸ ταραχῆς.

— Δὲν ἐπίστευον νὰ σὰς ἀπαντήσω ἐνταῦθα, πάτερ μου, εἶπε· σὰς ἐνόμιζον μακρὰν τοῦ Βακούρ.

— Κατ' εὐτυχῆ σύμπτωσιν ἔλαβον τὸν δρόμον τοῦτον, διὰ νὰ εἰσέλθω εἰς τὸν πύργον, καὶ τοιοῦτοτρόπως συνητήθημεν.

Ρίψας δὲ βλέμμα ταχὺ περὶ ἑαυτὸν καὶ λαβὼν ἀπὸ τοῦ βραχιόνος τὴν νεάνίδα.

— Ἐλθέ, τῆ εἶπε· τὸ νὰ εὐρεθῶ μόνος μετὰ τῆς ἀγαπηπότης· μοι Ἐρριέττης εἶναι σπανία εὐτυχία, ἐξ ἧς θέλω νὰ ἐπωφεληθῶ· ἐλθέ, ἀγαπητή μοι, μέλλομεν νὰ συνδιαλεχθῶμεν.

— Δὲν δύναμαι νὰ μείνω πολὺ μαζὺ σας, ἀπήντησεν ἡ Ἐρριέττη πρέπει μετὰ μισῆ ὥραν νὰ εὐρεθῶ πλίστιον τῆς μητρός μου, ἥτις, φαίνεται, ἔχει σπουδαῖα νὰ με πῆ.

— Ὡ! μετὰ ὥραν· εἶπεν ὁ βαρόνος μετὰ παραδόξου τόνου. Σὲ μισῆ ὥρα μποροῦμε πολλὰ νὰ ποῦμε.

Καὶ ὁμιλῶν μετὰ τῆς Ἐρριέττης περὶ τοῦ Πέδρου, εἰς ἣν περιέγραφε τὴν ἀναμένουσαν αὐτὴν εὐδαιμονίαν, ἔσπυεν αὐ-

τὴν μέχρι μικρᾶς τινοῦ θύρας τοῦ λειμῶνος φερούσης εἰς δρόμον προσόμορον. Ἡ θύρα αὕτη ἐξ ἀμελείας τοῦ κηπουροῦ δὲν ἦτο κλεισμένη διὰ κλειδὸς καὶ ἠδύνατο ν' ἀνοιχθῆ εἰς τὴν πρώτην ὥθησιν.

— Μήπως θέλετε νὰ ἐξέλθητε τοῦ λειμῶνος, πάτερ μου; ἠρώτησεν ἡ Ἐρριέττη ὀλίγον ἐκπληκτος.

— Μάλιστα, ἵνα ρίψω ἐν βλέμμα ἐπὶ τῆς πεδιάδος.

Ὁμιλῶν δὲ εἶχεν ἀνοίξει τὴν θύραν καὶ διήλθον ἀμφοτέροι τὸν οὐδὸν αὐτῆς.

Εἰς ἀπόστασιν εἰκοσι πέντε ἕως τριάκοντα βημάτων ἐπὶ τοῦ δρόμου ἴστατο ἄμαξα κλειστή, εἰς ἣν ἦσαν ἐξευγμένοι δύο ἰσχυροὶ ἵπποι. Ὁ ἡνίοχος καθήμενος πλίστιον τοῦ τείχους τοῦ λειμῶνος ἠγέρθη ζωηρῶς καὶ κατέλαβε θέσιν πλίστιον τῆς ἄμαξῆς του.

— Ποία εἶναι λοιπὸν ἡ ἄμαξα αὕτη; εἶπεν ἡ Ἐρριέττη.

— Ἄς ὑπάγωμεν ἕως ἐκεῖ, ἀπήντησεν ὁ βαρόνος.

Ὁ ἡνίοχος βλέπων αὐτοὺς προσερχομένους ἀπεκαλύφθη. Ἄμα δὲ ἐφθασαν πλίστιον τῆς ἄμαξῆς, ὁ βαρόνος εἶπεν εἰς τὴν θυγατέρα του διὰ τῆς μειλιχίου φωνῆς του.

— Ἀγαπητή μου φίλη, ἐὰν θέλῃς νὰ καταλάβῃς θέσιν ἐν τῇ ἄμαξῃ ταύτῃ...

Ἡ νεάνις ἀνετινάχθη, ἀπήλλαξε τὸν βραχιόνά της καὶ παρετήρησε τὸν πατέρα της μετ' ἐκπλήξεως ὀπισθοδρομοῦσα κατὰ δύο βήματα.

— Λοιπὸν δὲν ἀναβαίνει, εἶπεν ὁ βαρόνος μειδιῶν;